

SKETCH FRÅN STEFAN TUNEDAL

Hos livscoachen

Kvinna, en livscoach, i tjugofemårsåldern står på golvet. Hon är klädd som en hippie i lång, färgstark, vid kjol och urringad hals med massor av halsband gjorda av snäckor och barkbitar. Hon svänger med armarna som i en stilla dans.

Två partiledare sitter på varsin sida om henne på obekväma stolar.

COACH

Jag vill verkligen tacka er för att ni kom i tid båda två.

HÖGERPOLITIKER LARS (en äldre, stram, välklädd)

Ingen orsak.

MILJÖPARTIST LENNART (en yngre man med en skjorta som är för trång)

Jag brukar komma i tid.

COACH

Vi ska i dag öva oss på samtycke.

LARS

Ja, jag såg det på kursplanen. Vi ska tycka samma.

LENNART

Det tycker jag också.

COACH

Bra där. En bra början men vi ska faktiskt träna på att se varandras

synpunkt och hitta *nånting* vi kan samtycka med. Vi behöver inte tycka lika om allt, förstår ni?

Politikerna nickar

COACH

Och vi börjar enkelt med att titta på varandra och ge den andre en komplimang om hans utseende. Du kan väl börja Lennart?

LENNART (tittar intensivt på Lars)

Lars, du har en trevlig ton ibland.

LARS (tittar tillbaka och dröjer med svaret)

Lennart, du låter trevlig ibland.

COACH (vickar på kroppen)

Bra båda. Kom bara ihåg att jag sa en komplimang om utseende. Du kan väl börja nu Lars?

LARS (lite stelt)

Lennart, du har en trevlig mun ibland.

LENNART

Lars, du har en trevlig mun.

COACH

Tack ska ni ha. Nu ska vi tänka på en sak. Vad säger ni om det här: om någon ger dig en komplimang, vad gör man då?

Det blir tyst en stund. Partiledarna tittar på varandra.

LARS

Skruvar på sig?

COACH (skrattar lätt)

Ja, det kanske man kan göra, men brukar man inte säga ordet tack?

LARS OCH LENNART

Ja just det!

COACH (känner framstegen i ryggen)

Jättebra. Så vi tar det igen, en komplimang, du Lennart.

LENNART

Lars, du har en trevlig mage.

LARS

Tack. Lennart, du har en fin mage.

COACH

Fint där, båda två. Nu kan vi titta på en sak, och det här är ingen kritik, men om den andre ger dig en komplimang, måste du ge en tillbaka om samma kroppsdel?

LENNART (efter en stund)

Nej, man kan ta nåt annat.

LARS (nickar)

Jag skulle kunnat ta nåt annat än magen.

COACH

Fint. Då gör vi det igen, och kom nu ihåg att säga tack, båda två.

LENNART (förvånad)

Just det, ta mig tusan, *jag* sa aldrig tack!

COACH

Det gör inget. Tänk på det denna gång bara. Vem vill börja?

LARS

Ja, det är väl min tur att börja?

COACH

Det behöver inte vara i turordning. Lär er att göra sån't här spontant och från hjärtat.

LENNART (Bekymrad)

Spontana komplimanger? När ska man ge det?

COACH (inser att hon gått för fort fram)

Närsomhelst. Det är som man känner för det, men vi ska öva på spontanitet senare. Börja du Lars, det är din tur.

LARS (tittar länge på Lennart)

Lennart, du har ovanliga tänder.

LENNART (kniper ihop läpparna, medveten om att hans tandrader inte är särskilt jämna. Sen tittar han en lång stund på Lars)

Lars, du har ... tack. Lars, du har en trevlig röst ibland.

LARS

Tack.

COACH (ansträngt)

Ok. Tack ska ni ha. Jag tror vi slutar här för i dag. Vi ses igen samma tid nästa måndag.

De reser sig och lämnar rummet. På vägen ut tittar partiledarna noga på varandra.

Slut

<http://tunedal.com/sketcher.htm>

